

Fotolar: Rüfət Mikayılov / Global Media Group

Aktrisa Təhminə Məmmədova:

“Səmayə xala uşağa baxdı, mən də səhnəyə çıxıb rolumu oynadım. Sonra da elə oldu ki, qızım elə burda böyüdü. Dərstdən çıxırdı, teatra gəlirdi. Sonralar aktrisa olmaq istədi, qoymadım”.

“Uşağı qoydum zənbilə, gətirdim

TEATRA”

Teatr mövsümü başlayıb. Bayırda sərin, teatr zallarında isə isti tamaşa havaları əsir. Gənc Tamaşaçılar Teatrı da bu mövsümdən tamaşaçıları qarşılayıb, bir-birindən maraqlı əsərləri səhnəyə qoyur. Budəfəki həmsöhbətimiz bu teatrın sevilən aktrisası Təhminə Məmmədovadır.

UŞAQLIQDAN TEATRA BÖYÜK HƏVƏSİ OLUB

Təhminə xanım deyir ki, uşaqlıqdan teatra böyük həvəsi olub: “Mən nağılları çox sevirəm. Yəqin ki, uşaqlığı çətin, əziyyətli keçənlər nağıllara tapınır. Məndə də elə olub. Çox kiçik yaşlarımdan işləmişəm. Xalça bərpacılığı ilə məşğul olmuşam, maşın ustasının yanında işləmişəm və s. İncəsənət isə lap balaca vaxtımdan içimdə olub. Bakı mühitində bir qədər yaxşı baxmasalar da, anam mənə sədd qoymadı. Dedi ki, nə edirsən et, bircə həmişə yadında saxla ki, həyatda hər addımda mənim adımsan. İnsan özü özünü formalaşdırır. Özü seçir – ya fərd olur, ya şəxsiyyət. Hər şey insanın özündən asılıdır”.

“HEÇ KİM HEÇ NƏYƏ GÖRƏ PEŞMAN OLMAMALIDIR”

Aktrisa peşmanlıqdan da danışdı: “Bəzən deyirlər ki, indiki ağıl olsa, filan şeyi belə edərdim. Mənsə nəyisə fikirləşəndə, deyirəm yox, elə indi də olsa belə edərdim. Çünki dəyişməmişəm. Mənə elə gəlir ki, heç kim heç nəyə görə peşman olmamalıdır. Çünki hər bir hərəkətimiz (bəziləri onları səhv adlandırırlar) səhvimiz deyil, xatirələr “baqaj”ımızdır. İnsan o dünyaya xatirələr toplusunu aparır. Onsuz da sonda hamı öləcək”.

TEATR MƏRHƏMƏTİ ÖYRƏDİR

“İnsanın mədəniyyətinin formalaşmasında teatr, ədəbiyyat, muzey çox böyük rol oynayır”, - deyir aktrisa: “Yəni bir insanın özünü cəmiyyətdə təsdiq etməyində bunların rolu böyükdür. Teatr isə özü-özlüyündə böyük bir mədəniyyətdir. Etika, estetika, nəzakət və ən əsası isə mərhəmətli olmağı öyrədir. Bilirsiniz, valideynlər gerek uşaqları teatra gətirsinlər. Bu gün Gənc Tamaşaçılar Teatrının balaca tamaşaçısı olan sabah Musiqili Teatrın, Opera və Balet Teatrının, Akademik Dram Teatrının potensial tamaşaçısı olacaq. Zalda gördüyüm uşaqlar indi böyüyüb, özləri valideyndir, uşaqlarını teatra gətirirlər. Bir nəsil dəyişib. Mənim nənələrim, babalarım da teatra gedir, sonra da gəlib baxdıqları tamaşanı müzakirə edirdilər”.

Ömrünün 30 ili teatrda keçən aktrisamız deyir ki, heç övladını dünyaya gətirəndə də evdə qala bilməyib. Bunun səbəbi də tragikomikdir: “Uşaq doğulanda doğum evindən çıxanda zəng gəldi ki, Təhminə, sənin analıq məzuniyyətində olmağın yaddan çıxıb, “Ana laylası” tamaşasının elanını vermişik, 3 seans tamaşa oynamalısan. Neynəyim? Uşağı qoydum zənbilə, gətirdim qoydum burada əlbisəçi Səmayə xalanın yanına. O, bizim hamımızın anasıdır. Səmayə xala uşağa baxdı, mən də səhnəyə çıxıb rolumu oynadım. Sonra da elə oldu ki, qızım elə burada böyüdü. Dərstdən çıxırdı, teatra gəlirdi. Sonralar aktrisa olmaq istədi, qoymadım. Özüm də idmanla məşğul olmuşam, onu da idmana

“
Son vaxtlar
isə seriallar
daha çox
məişət
üslubundadır.
Mən də gəlin-
qayınana,
qonşu
davalarına
çəkilmək
istəmirəm”

yönəltdim. Qızım atıcıdır. Onunla fəxr edirəm. Dünyada heç nəyi və heç kimi itirməkdən qorxmuram. Bircə ondan başqa”.

“HƏRDƏN NOSTALJİ HİSLƏRƏ QAPILIRAM”

“Bu gün Azərbaycan teatrında nə çatmır?”, - sualına Təhminə xanım “çatışmayan heç nə yoxdur!”, - cavabını verdi: “Bu gün teatrda hər şey çatır. Teatr hər şeylə təchiz olunur. İşıq sistemi belə, son təmirdə yenilənib. Hər şey çox yüksək səviyyədədir. Amma mən hərdən nostalji hislərə qapılıram. Teatrın o zamanlar vurulduğu sehrini görmək istəyirəm. Bəzən darıxıram o günlər üçün. Bir də ki, zaman keçdi. Elə tamaşalar, elə obrazlar oldu ki, oynamadım, ürəyimdə qaldı. Ya rejissor mənimlə işləmək istəmədi, ya da elə oldu ki, mən rejissorla işləmək istəmədim”.

“GƏLİN-QAYINANA, QONŞU DAVALARINA ÇƏKİLMƏK İSTƏMİRƏM”

Bir vaxtlar seriallara da çəkilən aktrisa son zamanlar bu sektorda görünməməyinə də aydınlıq gətirdi: “Seriala ya obrazım xoşuma gəlib, ya pulu maraqlı olub, ya da ki, rejissorla işləmək istəmişəm deyə çəkilməmişəm. Son vaxtlar isə seriallar daha çox məişət üslubundadır. Mən də gəlin-qayınana, qonşu davalarına çəkilmək istəmirəm. Azərbaycanda kino sənəti kino hegemonları gedəndən sonra çox zəiflədi. Kim kimin tanışdır, pul verir, çəkdirir. İstedadlı insanlar qalıb bir tərəfdə. Onlara şərait yaratmırlar. Bir də ki, camaat get-gedə aşağı səviyyəli filmlərə baxır. Kinoteatrları da o cür filmlərə baxanlar doldurur. O cür adamlar da teatra getmir”.

“AKTYOR BÜTÜN BUNLARA HAZIR OLMALIDIR”

Səhnədə bəzən ssenaridən uzaq nələrsə baş verir. Ya söz yaddan çıxır, ya geyim cırıqlar, ya lokon düşür, bığ qopur və s. Təhminə xanımın da başına Ağaxan Salmanlının “Məhəbbət bir bələdir” tamaşasını oynayanda qeyri-adi hadisə gəlib: “Mən Cəmiləni, Mehriban Abdullayeva isə qonşu Səbinəni oynayırdı. Orada bir səhnə var, sözümlə beləydi: “Səbinə demək istəyirdi ki, çoxdur sizi sevən insanlar”. Çaxdım dedim ki, Mehriban. Yəni aktrisanın adını dedim. Dayandım, hamı tutuldu, tez ağıma gəldi ki, Mehribanı mehribancasına edim və dərhal da davam etdim: “Mehribancasına deyir ki, çoxdur sizi sevnələr!” Yəni səhnədə hər şey olur. Aktyor bütün bunlara hazır olmalıdır”.

TEATR, FİZİKA, ASTRONOMİYA VƏ ƏDƏBİYYAT

Çox mütləliyə edən, bədii, xüsusən də antik ədəbiyyatla – Misir, yunan, Skandinaviya mifologiyaları ilə dərinlən maraqlanan aktisa deyir ki, tarixi də çox araşdırır. Elmi kitablar oxuyur. Fizika və astronomiyayı isə xüsusilə çox sevir: “Evdə böyük bir kitabxanam var. Elə kitablar var ki, 2 ədəd almışdım. Qızım məktəbdə oxuyanda ayırdım, 200 kitabı elə məktəbin kitabxanasına bağışladım. Mütləliyə qala bilmirəm. Mən əvvəllər elə bilirdim ki, teatrsız da yaşaya bilmərəm. İndi bilmirəm. Əvvəllər elə bilirdim ki, teatr da mənsiz qala bilməz. Amma zamanla başa düşdüm ki, teatr mənsiz qala bilər. Elə bilirdim mən onu sevdiyim qədər, o da məni sevdi. Sonra gördüm ki, yox”.